

कनकभूषण (BAH. e praec. et भूषण ornamentum) aureum ornamentum habens. IN. 1.8.

कनन unoculus. HEM.

कनिष्ठ Adj. (superl. ab inusitato positivo कन s. इष्ठ) natu minimus. H. 2.32.

कनिष्ठा f. (Fem. praec.) digitus minimus.

कनी f. (ab obsoleto कन signo fem. ई) puella. HEM.

कनीयस् (a कन s. ईयस्, v. praec.) junior.

कन्था f. pannus, «a rag». BH. 2.79.3.16.

1. कन्द 1. P. (आह्वानोदनयोः कः; scribitur कद् gr. 110⁹.) vocare; clamare, flere. Cf. क्रन्द.

2. कन्द 1. A. (वैल्लव्ये कः; scribitur कद् gr. 110⁹.) i. q. कद्.

कन्द m. n. (r. कन्द s. अ) radix bulbosa et esculenta. MR. 152.13.

कन्दर m. (ut videtur, ex क in acc. et दर findens, a r. दृ s. अ) caverna, specus. DR. 5.7.

कन्दरा, कन्दरी (Fem. praec.) id. AM.

कन्दर्प m. (ut videtur, ex कम्, ab interr. क, et दर्प superbia) nomen Anangi, Dei amoris. N. 1.15.

कन्दल m. n. 1) germen, surculus. 2) gemma, calix. RAGH. 13.29.

कन्दला f. 1) id. 2) sonus lenis.

कन्दलिन (a कन्दल s. इन्) surculis abundans.

कन्दली f. arboris species. Wils. «the banana». UR. 60.10.

कन्दुक m. pila lusoria. HIT. 36.18.

कन्धर m. (e क caput et धर ferens) cervix. RAGH. 3.34.

कन्धरा f. (Fem. praec.) id. AM.

कन्यका f. (a कन्या correpto आ s. क in fem.) i. q. कन्या.

कन्या f. (ut videtur, a r. कन् s. य in fem.) 1) puella. N. 1.25. 2) filia. BR. 1.31. (Zend. کاینه kainé v. gr.

comp. 137.; hib. cain «chaste, undefiled»; fortasse etiam huc pertinet caile «a country woman, a quean, a strumpet, a harlot»; mutato n in l sicut e. c. in eile alius =

अन्य q. v.; caileamhuil «girlish, effeminate»).

कपट m. n. fraus. HIT. 21.13.

कपर्द m. 1) coma implicata, involuta dei Sivi. AM. 2) parva concha pro moneta adhibita, «a Cowriye». HEM.

कपर्दक m. (a praec. s. क) i. q. praec. sgn. 2. HIT. 115.2.

कपर्दिन् m. (a कपर्द s. इन्) nomen Sivi.

कपाट m. n. (ex क aër, ventus et पाट, a r. पट् ire s. अ) porta. R. Schl. I. 5.9. RAGH. 3.34.

कपाटी f. (Fem. praec.) id.

कपाल m. n. cranium (Gr. κεφαλή, lat. caput, goth. haubith, Th. haupida, nostrum Haupt).

कपि m. (r. कम्प् s. इ) simia (Gr. κῆπος, κείπος, anglo-sax. apa, Th. apan, abjectâ initiali gutturali sicut in lat. amo = कम्; angl. ape, germ. vet. affo, v. Graff I. 159.).

कपिल (a कपि s. ल) 1) nigricans e gilvo, «tawny». AM. 2) nomen sapientis cujusdam.

कपिश (a कपि s. श) id. AM.; RAGH. 12.28.

कपोत m. columba.

कपोल m. gena, mala. AM.; SAK. 52.2.

कबन्ध m. n. corporis truncus. RAGH. 7.48.

कम् 1. A. et 10. P. A. कामे, कामयामि, कामये. 1) amare. NALOD. 1.19.: चकमे सा राजन्यश्रेष्ठन् तम्; H. 2.

18.: कामयामास द्वेणा प्रतिमम् भुवि; H. 4.5.: कामयत्य् अथ माम् भीरुः; RAM. I. 29. 16.: अहम् वः कामये सर्वाः. Part. pass. कान्त amatus, dilectus. H. 4.35. N. 11.7. 2) desiderare, velle. N. 6.11.: नलं यो

कामयेच् कपितुम्; c. dat. rei MAH. 1.3347.: सन्तानस्या विनाशाय कामये. (Huc traxerim lat. comis et

amo abjectâ gutturali, nec non cum Ag. Benary ed-rus pro cam-rus, abjectâ radices consonâ finali, sicut saepissime, e. c. in lumen pro lucinen, luna pro lucna, vē-nor ut mihi videtur pro ved-nor a वध् vel व्यध् occidere, cf. island. vaidhi venatio, scr. व्याध venator; lingua Valachica offert vocem chamor amor; hib. caemh «love, desire; fine, handsome, pleasant»; caomhach «a friend, a companion», caomhuim «I save, spare, protect»; fortasse germ. vet. scim, scimo splendor, praefixo s; v.

कान्त, कान्ति, कवि.)

कमठ m. testudo. BHAR. 2.28.